ARREST VAN HET HOF
VAN 7 NOVEMBER 1973 [1]

Herbert Fleischer Import-Export tegen Hauptzollamt Flensburg (verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het Finanzgericht Hamburg)

„Karamelmassa"

Zaak 49-73

Samenvatting

Gemeenschappelijk douanetarief — Aanduiding van waren — Suikerwerk — Indeling van produkten onder post 17.04-D-II — Criteria

Het gehalte aan van melk afkomstige vetstoffen in waren, bedoeld in post 17.04-D-II van het gemeenschappelijk douanetarief, mag niet zodanig zijn, dat die waren hun karakter van suikerwerk daardoor verliezen.
Een basismassa, die is bestemd voor de bereiding van suikerwerk, valt, ook indien haar suikergehalte bij de verwerking tot eindprodukt nog moet worden verhoogd, onder post 17.04-D-II, voor zover zij door haar samenstelling reeds specifiek en definitief voor de bereiding van een bepaald soort suikerwerk is bestemd.

In de zaak 49-73

betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 EEG-Verdrag van het Finanzgericht Hamburg, in het aldaar aanhangig geding tussen

HERBERT FLEISCHER, IMPORT-EXPORT, te Berlijn,

en

HAUPTZOLLAMT FLENSBURG,

om een prejudiciële beslissing inzake de uitlegging van de posten 17.04-D-II en 21.07-F-VII van het gemeenschappelijk douanetarief, zoals vastgesteld bij verordening (EEG) nr. 950/68 van de Raad van 28 juni 1968, PB 1968 nr. L 172, en gewijzigd bij verordening (EEG) nr. 2451 van de Raad van 8 december 1969, PB nr. 311/1,

1 — Procestaal: Duits.

wijst

HET HOF VAN JUSTITIE,

samengesteld als volgt: R. Lecourt, President, A. M. Donner (rapporteur) en M. Sørensen, Kamerpresidenten, R. Monaco, J. Mertens de Wilmars, P. Pescatore en C. Ó Dálaigh, Rechters,

Advocaat-Generaal: A. Trabucchi
Griffier: A. Van Houtte

het navolgende

ARREST

Ten aanzien van de feiten

I — Overzicht van de feiten en het procesverloop

Overwegende dat de feiten en het procesverloop kunnen worden samengevat als volgt:

De firma Herbert Fleischer importeerde in februari 1970 uit Denemarken een partij van een produkt dat op de verkoopfactuur was aangeduid als „karamelmassa" en in de douaneverklaring als „karamelmassa ter bereiding van versnaperingen (met een saccharosegehalte van meer dan 70 gewichtspercenten en een gehalte aan van melk afkomstige vetstoffen van meer dan 1,5 gewichtspercent en voor het overige uitsluitend zoet- en smaakstoffen bevattend)". Het douanebureau deelde de waar aanvankelijk in onder post 17.04-D-II-c [1] van het gemeenschappelijk douanetarief.

Bij analyse door de technische dienst der douane van de bij inklaring getrokken monsters bleek vervolgens dat voor de vervaardiging van het ingevoerde produkt de navolgende grondstoffen waren gebruikt:

— circa 50 % boter of botervet,
— circa 20 % suiker,
— circa 20 % glucose,
— circa 5 % melkpoeder,
— aromatische stoffen en zoetstoffen.

De Zolltechnische Prüfungs- und Lehranstalt te Hamburg-Altona, die de monsters onderzocht, meende aanvankelijk dat de waar onder post 17.04-D-II-a moest worden gebracht, maar kwam later tot de conclusie dat het ging om een „suiker bevattend consumptievet" van post 21.07-F-VII-b [2]. Dienovereenkomstig vorderde het douanekantoor van verzoekster een aanvullende invoerheffing van 78 452,99 DM. Verzoeksters be-

1 — 17.04 Suikerwerk zonder cacao.
D. ander
I — geen of minder dan 1,5 gewichtspercent van melk afkomstige vetstoffen bevattend.
. . . . . .
II — overig, met een saccharosegehalte (het gehalte aan invertsuiker, berekend als saccharose, daaronder begrepen)
a) van minder dan 50 gewichtspercenten
b) van 50 of meer, doch minder dan 70 gewichtspercenten
c) van 70 of meer gewichtspercenten

2 — 21.07 Produkten voor menselijke consumptie, elders genoemd noch elders onder begrepen.
F. andere
. . . . . .
VII — met een gehalte aan van melk afkomstige vetstoffen van 45 of meer, doch minder dan 65 gewichtspercenten:
a) . . . . . .
b) 1. geen of minder dan 5 gewichtspercenten zetmeel bevattend

zwaarschrift werd door het hoofdkantoor der douane te Flensburg afgewezen. Daarop stelde verzoekster bij het Finanzgericht Hamburg beroep in tegen de aanslag en tegen de afwijzing van het bezwaarschrift.

Van oordeel dat de uitslag van het hoofdgeding afhangt van de uitlegging van post 17.04-D-II van het gemeenschappelijk douanetarief, heeft het Finanzgericht bij beschikking van 22 februari 1973 de procedure geschorst en aan het Hof de navolgende vragen voorgelegd:

„1. Is aan het gehalte aan van melk afkomstige vetstoffen bij de waren, bedoeld in tariefpost 17.04-D-II, een grens gesteld en zo ja, welke?

2. Zijn halffabrikaten waaraan bij de verwerking tot eindprodukt nog suiker moet worden toegevoegd, eveneens als suikerwerk in de zin van deze tariefpost te beschouwen?

3. Zo ja, is dan de in de versnaperingenbranche heersende verkeersopvatting bepalend voor de tariefindeling en zo neen, wat dan wel?"

De verwijzingsbeschikking is op 15 maart 1973 ingeschreven ter griffie van het Hof.

De firma Fleischer, ten deze vertegenwoordigd door J. Hesse, advocaat te Hamburg, en de Commissie van de Europese Gemeenschappen, ten deze vertegenwoordigd door haar juridisch adviseur D. Oldekop, hebben overeenkomstig artikel 20 van het Statuut van het Hof van Justitie van de Europese Economische Gemeenschap schriftelijke opmerkingen gemaakt.

Het Hof heeft, op rapport van de rechter-rapporteur en gehoord de Advocaat-Generaal, besloten zonder instructie tot de mondelinge behandeling over te gaan.

Ter terechtzitting van 26 september 1973 hebben verzoekster in het hoofdgeding en de Commissie mondelinge opmerkingen gemaakt.

De Advocaat-Generaal heeft ter terechtzitting van 24 oktober 1973 conclusie genomen.

II — Bij het Hof ingediende schriftelijke opmerkingen

Overwegende dat de krachtens artikel 20 van het Statuut ingediende opmerkingen kunnen worden samengevat als volgt:

Volgens de *firma Fleischer,* verzoekster in het hoofdgeding, is hier de kernvraag of het betrokken produkt onder post 17.04 of onder post 21.07 van het gemeenschappelijk douanetarief valt.

Aangezien ten tijde van de invoer de commissie voor de nomenclatuur geen enkele toelichting had verstrekt of nadere voorschriften had gegeven inzake de afbakening van tariefpost 17.04, vormen de toelichtingen op de nomenclatuur van Brussel het enige bruikbare uitgangspunt voor de uitlegging ervan. De desbetreffende tekst van deze toelichtingen luidt als volgt:

„Deze post omvat het merendeel der voor menselijke consumptie geschikte, suiker bevattende produkten, in vaste of halfvaste vorm, in het algemeen voor onmiddellijke consumptie geschikt en gewoonlijk aangeduid als suikerwerk of versnaperingen. Te noemen zijn onder meer: zuurtjes (daaronder begrepen die welke een moutextract bevatten), karamels, cachous, noga, marsepein, fondant, rahat loukoum, gommen, daaronder begrepen suiker bevattende kauwgom (chewing-gum en dergelijke). Eveneens vallen hieronder pasta's ter bereiding van fondant, marsepein, noga enz."

Uit deze toelichting blijkt volgens verzoekster in het hoofdgeding dat de produkten van post 17.04 de volgende kenmerken vertonen:

1. een meer of minder hoog suikergehalte,
2. vaste of halfvaste vorm,
3. in het algemeen geschikt voor onmiddellijke consumptie,
4. gewoonlijk aangeduid als suikerwerk of versnaperingen.

Ad 1. Uit de genoemde voorbeelden, waaronder suiker bevattende chewinggum — welke maximaal 10 % suiker

mag bevatten en hier niettemin als suikerwerk wordt genoemd —, blijkt dat het suikergehalte van de produkten van post 17.04 geenszins op een bepaald minimumpercentage van het voor consumptie gerede eindprodukt is vastgesteld. Wat voor de genoemde, voor onmiddellijke consumptie bestemde eindprodukten geldt, geldt dan zeer zeker voor de als „pasta's" ter bereiding van als suikerwerk aangeduide waren. Hieruit volgt dat het suikergehalte geen exclusief criterium is. Het enige wat in dit opzicht van belang is, is dat de waar inderdaad suiker bevat.

Ad 2. Het criterium van de voorgeschreven vaste of halfvaste vorm levert in casu geen probleem op.

Ad 3. Het criterium dat de produkten in het algemeen voor onmiddellijke consumptie geschikt moeten zijn, dient bij pasta's ter bereiding van suikerwerk niet stringent te worden geïnterpreteerd. De mogelijkheid van onmiddellijke consumptie moet voor deze produkten niet aan dezelfde maatstaven worden getoetst als voor eindprodukten: de woorden „in het algemeen" hebben ongetwijfeld op deze pasta's betrekking.

Ad 4. Om te bepalen of het produkt volgens normaal spraakgebruik als „suikerwerk" of „versnapering" kan worden aangeduid en bij post 17.04 ondergebracht, dient men in het voorkomende geval een smaakproef uit te voeren.

In casu dient de waar dus de smaak van een gekarameliseerd suikerwerk te hebben, dat wil zeggen dat de typische karakteristieke smaak van suikerwerk bewaard moet blijven, zonder dat deze echter geheel die van het eindprodukt behoeft te zijn.

Verzoekster in het hoofdgeding betoogt nog dat de zinsnede „gewoonlijk aangeduid als suikerwerk of versnaperingen" op de algemene verkeersopvatting betrekking heeft. Dit criterium is evenwel alleen bruikbaar, indien het in alle Lid-Staten gelijk is. In casu is het bestaan van een uniforme opvatting aannemelijk, aangezien de vervaardiging van suikerwerk in de gehele Gemeenschap dezelfde technische ontwikkeling heeft doorgemaakt.

De vraag of het produkt in kwestie bij post 17.04 moet worden ondergebracht, dient derhalve bevestigend te worden beantwoord. Aldus komt verzoekster tot de volgende antwoorden op de door het Finanzgericht Hamburg geformuleerde vragen:

Eerste vraag: de mogelijkheid dat de onder post 17.04 bedoelde produkten vetstoffen bevatten, is uitdrukkelijk voorzien; de karakteristieke smaak van suikerwerk moet daarbij echter behouden blijven.

Tweede vraag: aangezien de aard van een pasta impliceert dat ter verkrijging van het eindprodukt bestanddelen eraan worden toegevoegd, is de toevoeging van suiker aan pasta's bij de bereiding van de eindprodukten kennelijk geoorloofd.

Derde vraag: de enige mogelijkheid is zich te houden aan de in de suikerwerkindustrie heersende verkeersopvattingen, zulks overeenkomstig de terminologie van het gemeenschappelijk douanetarief en de toelichtingen op de nomenclatuur van Brussel.

Verzoekster in het hoofdgeding vat haar opmerkingen samen als volgt:

„De indeling van een pasta onder post 17.04 van het gemeenschappelijk douanetarief is uitgesloten, voor zover door het gehalte aan van melk afkomstige vetstoffen het produkt zijn karakteristieke smaak van een pasta ter bereiding van suikerwerk verliest. Het staat aan de nationale rechter te beslissen of dit het geval is."

De *Commissie* merkt allereerst op dat de uitslag van het hoofdgeding in de eerste plaats van de uitlegging van post 17.04 afhangt, omdat post 21.07 naar zijn strekking een subsidiair karakter heeft. Voor de tariefindeling van de onderwerpelijke produkten bestaan geen specifieke gemeenschapsvoorschriften, noch in de vorm van tariefbepalingen krachtens verordening (EEG) nr. 97/69 van de Raad van 16 januari 1969 (PB 1969, nr. L 14/1), noch in de vorm van toelichtin-

gen op het gemeenschappelijk douanetarief.

Onder verwijzing naar post 17.04 in de ten tijde van de invoer geldende versie, vestigt de Commissie er de aandacht op dat een gehalte van meer dan 1,5 gewichtspercent aan van melk afkomstige vetstoffen de indeling van een waar onder deze post in beginsel niet uitsluit. Vergelijkt men onderverdeling I („geen of minder dan 1,5 gewichtspercent van melk afkomstige vetstoffen bevattend") met onderverdeling II („overig . . ."), dan blijkt een maximumgehalte aan van melk afkomstige vetstoffen niet uitdrukkelijk te zijn voorzien.

Dat wil evenwel niet zeggen dat een dergelijk maximum niet zou bestaan. Uit het feit dat post 17.04 betrekking heeft op „suikerwerk", blijkt integendeel dat het hier gaat om produkten waarbij het aankomt op het suikergehalte. Een bevestiging van deze opvatting vindt men in de toelichtingen op de nomenclatuur van Brussel [1].

Ofschoon men hieruit niet mag concluderen dat de produkten van post 17.04 grotendeels uit suiker moeten bestaan, mag de hoeveelheid van de andere bestanddelen niet zo groot zijn, dat deze aan bedoeld produkt zijn karakter van „suikerwerk" ontnemen of het karakter ervan gaan bepalen. Gezien het grote aantal recepten voor de bereiding van suikerwerk, is het niet mogelijk een algemeen maximumgehalte aan van melk afkomstige vetstoffen te bepalen.

1 – Deze post bevat het merendeel der voor menselijke consumptie geschikte, suiker bevattende produkten, in vaste of halfvaste vorm, in het algemeen voor onmiddellijke consumptie geschikt en gewoonlijk aangeduid als suikerwerk of versnaperingen. Te noemen zijn onder meer: zuurtjes (daaronder begrepen die welke een moutextract bevatten), karamels, cachous, noga, marsepein, fondant, dragees, rahat loukoum, gommen, daaronder begrepen suiker bevattende kauwgom (chewing-gum en dergelijke). Eveneens vallen hieronder pasta's ter bereiding van fondant, marsepein, noga enz.
. . . . . .
. . . . . .
Onder deze post vallen daarentegen niet:
. . . . . .
Voor menselijke consumptie geschikte, suiker bevattende produkten, onder meer vruchten, vruchteschillen, met suiker geconfijte vruchten, jam, gelei enz.

Blijkens de hierna volgende overwegingen dient evenwel het gehalte aan van melk afkomstige vetstoffen over het algemeen betrekkelijk laag te zijn.

a) De bij verordening (EEG) nr. 1059/69 van de Raad van 28 mei 1969 (PB 1969, nr. L 141, blz. 1) vastgestelde handelsregeling voor bepaalde goederen, verkregen door verwerking van landbouwprodukten, maar niet vermeld op de in artikel 38 EEG-Verdrag bedoelde en als bijlage II bij het Verdrag gevoegde lijst, zoals deze is aangevuld bij verordening (EEG) nr. 1060/69 van de Raad van 28 mei 1969 (PB 1969, nr. L 141, blz. 7), noemt voor geen van de goederen van post 17.04 boter als basisprodukt, zulks in tegenstelling tot de produkten welke onder post 21.07 vallen.

   Voor de berekening van het variabele element van de heffing bij invoer stelt verordening (EEG) nr. 1060/69 voor elk van de specificaties van het gemeenschappelijk douanetarief, waaronder de in verordening (EEG) nr. 1059/69 genoemde goederen vallen, de hoeveelheden basisprodukt vast die bij de vervaardiging van die goederen geacht worden te zijn gebruikt. Hoewel verordening (EEG) nr. 1060/69 niet wil voorschrijven hoe de verschillende produkten van de posten 17.04 en 21.07 moeten zijn samengesteld, verschaft zij niettemin een waardevolle aanwijzing: indien boter een belangrijk en geregeld bestanddeel was van de goederen van post 17.04, had de wetgever daarmee rekening moeten houden.

b) De onderverdeling van post 17.04 zelf bevestigt dat de daaronder vallende produkten in het algemeen slechts een laag gehalte aan van melk afkomstige vetstoffen bevatten. Als de communautaire wetgever ervan was uitgegaan dat het botervetgehalte van suikerwerk veel hoger dan 1,5 % kon zijn, zou hij logischerwijs veel meer onderverdelingen naar gelang van het gehalte aan botervet hebben

moeten opnemen om het variabele element van het invoerrecht zijn beschermende functie beter te doen vervullen.

Zonder een maximumgehalte aan van melk afkomstige vetstoffen, zo voegt de Commissie hieraan toe, had de hoge heffing op de invoer van boter in de Gemeenschap kunnen worden gepasseerd voor de veel lagere heffing op mais, suiker of volle-melkpoeder (volgens verordening (EEG) nr. 1060/69 bestaat het suikerwerk van post 17.04 uit deze basisprodukten).

Concluderend luidt haar antwoord op de eerste vraag:

Het gehalte aan van melk afkomstige vetstoffen is in het geval van de goederen van post 17.04-D-II beperkt in die zin, dat die produkten daardoor hun karakter van suikerwerk niet mogen verliezen. Een zodanig maximum kan echter niet worden bepaald in het kader van de procedure van artikel 177, welke slechts voor de uitlegging van het gemeenschapsrecht bedoeld is, maar alleen door de bevoegde nationale overheid of rechterlijke instantie.

Ten aanzien van de tweede en derde vraag

Volgens de Commissie moet blijkens de toelichtingen op de nomenclatuur van Brussel niet slechts voor onmiddellijke consumptie geschikt suikerwerk, maar ook suikerwerk in de vorm van halffabrikaten bij deze post worden ondergebracht. Deze opvatting wordt bevestigd door de Duitse term „Rohmasse", welke meer omvat dan de in de Franse respectievelijk Engelse tekst gebruikte term „pâtes" en „pastes", en door de woorden „ter bereiding van . . . ". Onder „pasta" in de zin van post 17.04 dient men te verstaan specifieke halffabrikaten die zijn bestemd ter bereiding van een bepaald soort suikerwerk en in het algemeen reeds de wezenlijke elementen en kenmerken van het eindprodukt bezitten. Enerzijds volgt dit uit het feit dat de in de toelichtingen van Brussel genoemde pasta's noodzakelijk onder de in de tekst van post 17.04 gebruikte term „suikerwerk" moeten kunnen worden gebracht. Anderzijds is dit zo, omdat deze toelichtingen bij wijze van voorbeeld verschillende welomschreven en met bekende begrippen overeenkomende pasta's opsommen, te weten die welke bestemd zijn voor de bereiding van fondant, marsepein en noga. Tenslotte is geen andere interpretatie mogelijk in de structuur van het gemeenschappelijk douanetarief; als niet-specifieke samenstellingen, bestemd voor de bereiding van suikerwerk, ook bij post 17.04 konden worden ondergebracht, zou het onderscheid tussen deze post en andere posten van de hoofdstukken 19, 20 en 21 — met name de verzamelpost 21.07 — moeilijkheden opleveren.

De verschillen die een pasta ter bereiding van suikerwerk in de zin van post 17.04 ten opzichte van het eindprodukt kan vertonen zonder buiten het toepassingsgebied van deze post te vallen, zijn dus noodzakelijkerwijze beperkt, al is het niet mogelijk deze beperkingen in algemene termen te omschrijven, afhankelijk als zij zijn van de feitelijke fabricagemethode en samenstelling van het eindprodukt.

Met betrekking tot de onderhavige waar merkt de Commissie nog op dat zij niet onder post 17.04 kan worden gebracht, indien voor de bereiding van karamels nog aanzienlijke hoeveelheden suiker aan de waar zouden moeten worden toegevoegd om het teveel aan van melk afkomstige vetstoffen te neutraliseren. Bovendien is de mogelijkheid een zodanig produkt anderszins te gebruiken, in strijd met de eis dat het om een specifiek halffabrikaat moet gaan.

De Commissie zou de tweede en derde vraag als volgt willen beantwoorden:

Pasta's, bestemd ter bereiding van suikerwerk, worden als suikerwerk beschouwd, ook indien bij de verwerking tot eindprodukt het suikergehalte moet worden verhoogd, mits die pasta's reeds specifieke halffabrikaten vormen, geschikt voor de bereiding van een bepaald soort suikerwerk.

Ten aanzien van het recht

1 Overwegende dat het Finanzgericht Hamburg bij beschikking van 22 februari 1973, ingekomen ter griffie van het Hof op 15 maart 1973, krachtens artikel 177 van het EEG-Verdrag drie vragen heeft gesteld inzake de uitlegging van post 17.04-D-II van het gemeenschappelijk douanetarief;

2 dat de vragen blijkens de beschikking betrekking hebben op de tariefindeling van een in februari 1970 als „karamelmassa" uit Denemarken in de Bondsrepubliek Duitsland ingevoerde waar, bestaande uit circa 50 % boter of botervet, circa 20 % suiker, circa 20 % glucose, circa 5 % melkpoeder en smaak- en zoetstoffen;

Ten aanzien van de eerste vraag

3 Overwegende dat wordt gevraagd of aan het gehalte aan van melk afkomstige vetstoffen bij de waren, bedoeld in post 17.04-D-II, een grens is gesteld en zo ja, welke;

4 Overwegende dat, terwijl post 17.04-D-I een bovengrens noemt („geen of minder dan 1,5 gewichtspercent van melk afkomstige vetstoffen bevattend"), post 17.04-D-II niet een zodanige vaste grens vermeldt;

5 dat de tekst van post 17.04-D-II weliswaar niet zegt dat de daar bedoelde produkten grotendeels uit suiker moeten bestaan, doch dat daaruit wel duidelijk blijkt dat de andere bestanddelen niet in die mate aanwezig mogen zijn, dat de produkten hun karakter van „suikerwerk" zouden verliezen;

6 dat het in deze omstandigheden niet mogelijk is voor het gehalte aan van melk afkomstige vetstoffen in het algemeen een maximumgrens in cijfers voor de toepassing van bedoelde tariefpost vast te stellen;

7 dat een dergelijke maximumgrens integendeel moet worden vastgesteld met het oog op de omstandigheden van het geval, in het bijzonder de gegevens inzake de fabricagemethode, de samenstelling en het gebruik van het betrokken produkt;

8 dat derhalve de vaststelling van die grens ter beoordeling staat van de rechter die bevoegd is inzake de toepassing van het gemeenschappelijk douanetarief in het betrokken geval, met dien verstande dat het gehalte aan van melk afkomstige vetstoffen in de waren, bedoeld in post 17.04-D-II van het gemeenschappelijk douanetarief, niet zodanig mag zijn, dat die waren hun karakter van suikerwerk daardoor verliezen;

Ten aanzien van de tweede en derde vraag

9 Overwegende dat wordt gevraagd of de halffabrikaten waaraan bij de verwerking tot eindprodukt nog suiker moet worden toegevoegd, zelf „suikerwerk" in de zin van post 17.04-D-II kunnen zijn en zo ja, of het doorslaggevende criterium voor de tariefindeling dan bij de heersende verkeersopvatting in de versnaperingenbranche moet worden gezocht;

10 Overwegende dat blijkens de toelichting op de nomenclatuur van Brussel betreffende post 17.04-D-II „de pasta's ter bereiding van fondant, marsepein, noga enz." onder deze post vallen;

11 dat derhalve produkten in de vorm van halffabrikaten onder deze post moeten worden gebracht, voor zover zij reeds de specifieke kenmerken en de wezenlijke elementen van „suikerwerk" bezitten;

12 dat, ofschoon een basismassa, die in haar hoofdbestanddelen nog geen definitieve samenstelling heeft en waaraan bijvoorbeeld nog suiker moet worden toegevoegd, in voorkomend geval reeds het karakter kan hebben van een „suikerwerk" in de zin van post 17.04, zij niettemin door haar samenstelling specifiek en definitief voor de bereiding van een bepaald soort suikerwerk bestemd moet zijn;

13 dat voor de beoordeling of dit het geval is, van de feitelijke gegevens betreffende de gebruikelijke fabricagemethode en samenstelling van het betrokken eindprodukt moet worden uitgegaan;

14 Overwegende dat derhalve kan worden geconcludeerd dat onder post 17.04-D-II een basismassa valt, die is bestemd voor de bereiding van suiker-

werk, ook indien haar suikergehalte bij de verwerking tot eindprodukt nog moet worden verhoogd, voor zover zij door haar samenstelling reeds specifiek en definitief voor de bereiding van een bepaald soort suikerwerk is bestemd;

Ten aanzien van de kosten

15 Overwegende dat de kosten, door de Commissie van de Europese Gemeenschappen wegens indiening harer opmerkingen bij het Hof gemaakt, niet voor vergoeding in aanmerking kunnen komen en dat de procedure ten aanzien van de partijen in het hoofdgeding als een aldaar gerezen incident is te beschouwen, zodat de nationale rechterlijke instantie over de kosten heeft te beslissen;

Gezien de processtukken;

Gehoord het rapport van de Rechter-Rapporteur;
Gehoord de mondelinge opmerkingen van verzoekster in het hoofdgeding en van de Commissie van de Europese Gemeenschappen;
Gehoord de conclusie van de Advocaat-Generaal;
Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, met name artikel 177;
Gelet op verordening nr. 950/68/EEG van de Raad van 28 juni 1968 betreffende het gemeenschappelijk douanetarief;
Gelet op het Protocol betreffende het Statuut van het Hof van Justitie van de Europese Economische Gemeenschap, met name artikel 20;
Gelet op het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen;

HET HOF VAN JUSTITIE,

uitspraak doende op de door het Finanzgericht Hamburg bij beschikking van 22 februari 1973 gestelde vragen,

verklaart voor recht:

1. **Het gehalte aan van melk afkomstige vetstoffen in waren, bedoeld in post 17.04-D-II van het gemeenschappelijk douanetarief, mag niet zodanig zijn dat die waren hun karakter van suikerwerk daardoor verliezen.**

2. **Een basismassa, die is bestemd voor de bereiding van suikerwerk, valt, ook indien haar suikergehalte bij de verwerking tot eindprodukt nog moet worden verhoogd, onder post 17.04-D-II, voor zover zij door haar samenstelling reeds specifiek en definitief voor de bereiding van een bepaald soort suikerwerk is bestemd.**

Lecourt Donner Sørensen

Monaco Mertens de Wilmars Pescatore Ó Dálaigh

Uitgesproken ter openbare terechtzitting te Luxemburg op zeven november negentienhonderddrieënzeventig.

De Griffier
A. Van Houtte

De President
R. Lecourt

CONCLUSIE VAN DE ADVOCAAT-GENERAAL A. TRABUCCHI VAN 24 OKTOBER 1973 [1]

Mijnheer de President,
mijne heren Rechters,

Partijen in het hoofdgeding worden verdeeld gehouden over de vraag of een bepaalde waar moet worden ingedeeld onder post 17.04 van het gemeenschappelijk douanetarief („Suikerwerk zonder cacao") dan wel onder post 21.07 („Produkten voor menselijke consumptie, elders genoemd noch elders onder begrepen"). Het is aan ons de betekenis van het gemeenschappelijk douanetarief op dit punt te verduidelijken, ten einde de nationale rechter in staat te stellen hieraan in casu een juiste toepassing te geven.

Ondanks de opzettelijk abstracte formulering van de vragen door de nationale rechter dreigt zoals zo vaak bij interpretatie van het gemeenschappelijk douanetarief het gevaar dat men zich bij het zoeken naar een bruikbaar antwoord laat verleiden tot een onderzoek van de feiten en tot een beschouwing van het specifieke produkt waarvan de indeling in het hoofdgeding wordt betwist. Wij zullen trachten dit gevaar zo goed mogelijk te ontgaan, al moeten wij wel zorgen de nationale rechter een bruikbare interpretatie te geven.

In casu gaat het om een produkt dat in 1970 uit Denemarken werd geïmporteerd en dat op de verkoopfactuur was aangeduid als „karamelmassa" en op de douaneverklaring als „karamelmassa ter bereiding van versnaperingen", met een bij analyse vastgesteld saccharosegehalte van minder dan 50 gewichtspercenten en een gehalte aan van melk afkomstige vetstoffen van 46,4 %.

Nadat het bevoegde douanekantoor een

1 — Vertaald uit het Italiaans.